

ดร.สมปราวณา วงศ์บุญหนัก

“ครู” พู้อยู่เบื้องหลัง “ครูคืบคั้น”

ในเช้าตรู่วันหนึ่ง ขณะที่มีสิตบางคนอาจจะยังไม่ตื่นนอนและยังมาไม่ถึงมหาวิทยาลัย ทว่าการกระทำที่ของความเป็นครูของครูสมปราวณาก็เริ่มขึ้นแล้วเมื่อต้องเดินทางไปสอนหนังสือที่ มศว องครักษ์ และบางวันก็อาจเป็นเช้าที่ฟ้ายังไม่สว่างดิ้นก ครูสมปราวณาก็เดินลี้วๆ สีน้ายิ้มแยมเบิกบานอยู่เสมอๆ ทำให้เห็นว่าครูมีความสุขกับงานหนักและหนทางไกลข้างหน้า...ไม่ว่าจะเป็นการติดตามไต่ถามความเป็นไปในชีวิตครูลูกศิษย์ที่ไหนดๆ ก็ตาม...

“ครูสมปรารถนา” นอกจากจะเป็นอาจารย์ประจำภาควิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แล้วยังเป็นผู้บริหารระดับกลางในฐานะ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายเครือข่ายการเรียนรู้ ซึ่งได้ปฏิบัติงานทั้งงานสอนและงานบริการวิชาการความรู้ไปสู่ชุมชนอย่างทุ่มเทเสมอมา โดยจะเห็นได้จากล่าสุดที่ครูสมปรารถนาได้รับผิดชอบเป็นประธานคณะกรรมการโครงการบริการวิชาการแก่ชุมชน บก 20 โครงการพัฒนาครูในถิ่นทุรกันดาร จังหวัดน่าน เพื่อสนับสนุนสำนักงานส่วนพระองค์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีและการพัฒนาการเรียนการสอนและวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์เพื่อการพัฒนาชุมชน

นิสิตในโครงการบัณฑิตคืนถิ่นซึ่งมีความร่วมมือจากทั้งคณะศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ นิสิตหรือครูคืนถิ่นต่างให้ความเคารพและศรัทธาต่ออาจารย์สมปรารถนาท่านนี้ เป็น

อย่างมากเพราะเป็นครูที่ได้ทำหน้าที่ของครูด้วยจิตวิญญาณของความเป็นครูโดยแท้อย่างไม่มีข้อกังขาและเงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้น

ในเช้าตรู่วันหนึ่ง ขณะที่นิสิตบางคนอาจจะยังไม่ตื่นนอนและยังมาไม่ถึงมหาวิทยาลัย ทว่าภาระหน้าที่ของความเป็นครูของครูสมปรารถนาก็เริ่มขึ้นแล้วเมื่อต้องเดินทางไปสอนหนังสือที่มศว องครักษ์ และบางวันก็อาจเป็นเช้าที่ฟ้ายังไม่สว่างตึกครูสมปรารถนาก็เดินล่อง สีหน้าที่ยิ้มแย้มเบิกบานอยู่เสมอๆ ทำให้เห็นว่าครูมีความสุขกับงานหนักและหนทางไกลข้างหน้า...ไม่ว่าจะเป็นการติดตามไล่ถามความเป็นไปในชีวิตครูลูกศิษย์ที่ไหนๆ ก็ตาม....

....ที่ สระแก้ว ... น่าน ... และ อุดรดิตถ์...

โครงการการจัดการศึกษาเพื่อให้โอกาสแก่เยาวชนในถิ่นทุรกันดาร เพื่อให้ นิสิตของ มศว เป็นผู้มั่งคั่งภาพและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู...เป็นผลสำเร็จจากการทำงาน สัมพันธภาพที่งดงามของครูสมปรารถนากับทุกเครือข่ายและทุกฝ่ายทุกคนที่เกี่ยวข้องโยงโยดงโยแมงมุม เหนียว แน่น แผ่ขยาย เกาะกุมตั้งโครงการบัณฑิตคืนถิ่นในพื้นที่ห่างไกลการศึกษาต่างๆ

“

นิสิตหรือครูคืนถิ่น

ต่างให้ความรักเคารพและศรัทธา

ต่ออาจารย์สมปรรณาท่านนี้

เป็นอย่างมากเพราะเป็นครูที่ได้ทำหน้าที่

ของครูด้วยจิตวิญญาณ

ของความเป็นครูโดยแท้ อย่างไม่มี

ข้อกังขาและเขื่อนไขไฉ่ๆ ทั้งสิ้น”

หากกล่าวว่าครูคือครูคนเก่ง ใน มศว ครูรู้สึกเช่นไรบ้าง:

“ คิดว่าความเก่งของคนเราเทียบไม่ได้กับความดีงาม บางครั้งคนเก่งและคนดีก็อยู่ในตัวของคนคนเดียวซึ่งก็ถือว่าเป็นเรื่องโชคดีที่เราจะเป็นทั้งคนเก่งและคนดี แต่ในความเป็นครูแล้วอยากเห็นสิ่งเดียวคือลูกศิษย์เป็นผู้ที่รู้ผิดชอบชั่วดี เก่งด้วย ดีด้วย ก็เจดี บัณฑิตคืนถิ่นทุกรุ่นก็อยากให้เราารักกัน เป็นกลุ่มเป็นก้อนที่จะส่งต่อถึงความปรารถนาดีของมหาวิทยาลัยไปให้กับรุ่นน้องๆ ถ้าจะบอกว่าเป็นครูเก่งใน มศว ก็มีครูอาจารย์อีกหลายท่านที่เก่งกันไปตามความรู้ความถนัด ไม่เฉพาะว่าทำงานมากแล้วจะเก่งกว่าคนอื่น ทุกคนมีดีในตัวเอง ต้องใช้ให้เป็น”

โครงการ บก 20 ที่ครุดูแล มีความสำคัญและมีประโยชน์อย่างไรกับนิสิตที่อยู่ในถิ่นแบบบกบ้าง:

“มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความมุ่งมั่นที่จะนำองค์ความรู้ไปบริการวิชาการความรู้ไปสู่ชุมชนในรูปแบบโครงการต่างๆ โครงการบัณฑิตคืนถิ่นทำกันมานานแล้วก็มีนิสิตครูคืนถิ่นหลายต่อหลายรุ่นและมาจากหลายคณะ ทั้งนี้ก็เพื่อนิสิตเหล่านั้นได้นำความรู้กลับไปพัฒนาท้องถิ่นของตนเองในด้านต่างๆ ส่วนใหญ่

เป็นครูในท้องถิ่นของตนเอง เป็นต้นแบบการพัฒนาคนในท้องถิ่น ให้มีความรู้ทั้งที่พื้นที่ของอำเภอบ่อเกลือ อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดน่าน แม่ฮ่องสอน และอำเภออมก๋อยจังหวัดเชียงใหม่ที่เปิดโอกาสให้เยาวชนในท้องถิ่นได้เข้ามาศึกษาในหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์ทั่วไป ทุกครั้งที่ได้เดินทางไปเยี่ยมเยือนนิสิตครูคืนถิ่นในพื้นที่ทุรกันดารเหล่านั้นก็ได้รับรู้ถึงชีวิตความเป็นอยู่ของนิสิตที่เป็นลูกศิษย์เรา ดีใจมากค่ะที่เห็นว่าพวกเขา ยังนึกถึง มศว และ มศว ก็ยังนึกถึงพวกเขาก็ถึงพยายามจะจัดตั้งศูนย์ครูและศิษย์เก่า มศว น่าน ขึ้นในอนาคตอันใกล้นี้ เพราะส่วนตัวก็รู้จักและสนิทสนมกับนิสิตเหล่านั้น สอนกันมา ได้รู้ว่าครอบครัวของแต่ละคนเป็นอย่างไร ได้รู้ว่าพวกเขาตั้งใจที่จะทำหน้าที่ของ “ครูคืนถิ่น” กันอย่างดีที่สุด บางคนก็ลำบากเพราะต้องขับมอเตอร์ไซด์ไปสอนหนังสือ ทางก็ขึ้นเขาชันไปเรื่อยๆ ผู้หญิงตัวเล็กๆ แต่ก็ทำในสิ่งที่ยิ่งใหญ่มากในความรู้สึกของครู การไปของเรา ก็เหมือนการให้กำลังใจ ให้ความรักและความเมตตาไปกับลูกศิษย์ของเรา ให้เราทุกคนได้ทำหน้าที่ของครูเพราะเราทุกคนคือ “ครูของ มศว”